

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 3 april 2002

Nr 224—231

INNEHÅLL

Nr		Sidan
224	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det fakultativa protokollet till konventionen om barnets rättigheter om indragning av barn i väpnade konflikter	657
225	Lag om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnärningar	658
226	Lag om ändring av 8 § lagen om avträdelsepension	661
227	Lag om ändring av 25 § lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare	662
228	Lag om ändring av lagen om överföring av pensionsrätt mellan arbetspensionssystemet i Finland och Europeiska gemenskapernas pensionssystem	663
229	Republikens presidents förordning om ikraftträdande av avtalet med Makedonien för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst	665
230	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om användning av fordon på väg	666
231	Statsrådets förordning om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i statsrådets förordning om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning	668

Nr 224

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det fakultativa protokollet till konventionen om barnets rättigheter om indragning av barn i väpnade konflikter

Given i Helsingfors den 28 mars 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i New York den 25 maj 2000 ingångna fakultativa protokollet till konventionen om barnets rättigheter om indragning av barn i väpnade konflikter gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §
Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av republikens president.

3 §
Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 28 mars 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

RP 242/2001
UtUB 1/2002
RSv 9/2002

37—2002

420301

Nr 225

L a g**om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar**

Given i Helsingfors den 28 mars 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 12 mars 1999 om finansiering av landsbygdsnäringsar (329/1999) 3 § 1 mom. 5 punkten, 21 § 4 mom., 32 § 1 mom., 52 § 2 mom., 60 §, 65 § 1 mom. 5 punkten, 69 a § 1 mom. och 71 § 2 mom.,
 av dessa lagrum 32 § 1 mom. och 65 § 1 mom. 5 punkten sådana de lyder i lag 44/2000 och 69 a § 1 mom. sådant det lyder i lag 1387/2001, samt
fogas till 9 §, sådan den lyder i nämnda lag 44/2000, ett nytt 3 mom. som följer:

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

5) *förädling och marknadsföring av jordbruksprodukter* bearbetning och saluföring av sådana jordbruksprodukter som avses i bilaga I till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

9 §

Allmänt

Med avvikelse från vad som bestäms i 1 mom. tillämpas denna lag emellertid endast på den nationella medfinansieringen då stöd

beviljas för sådana gemenskapsinitiativprogram som avses i artikel 20.1 punkt a i den allmänna förordningen för strukturfonderna.

21 §

Markköpslån

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om det godtagbara anskaffningspriset och de grunder enligt vilka det bestäms.

32 §

Statsborgen

Jord- och skogsbruksministeriet eller en arbetskrafts- och näringscentral med fullmakt av jord- och skogsbruksministeriet kan på

statens vägnar ställa borgen som säkerhet för kapital och ränta på lån med normala villkor och räntestödslån som beviljats landsbygdsföretag och andra stödberättigade sammanslutningar för anläggningstillgångar och driftskapital samt för andra betalningar enligt kreditvillkoren. Kapital på borgenskrediter får samtidigt vara obetalda till ett belopp av högst 80 miljoner euro. Bestämmelser om när borgen innehåller stöd och hur stödbeloppet skall beräknas utfärdas genom förordning av statsrådet. Låntagaren skall för statsborgen betala en borgensavgift som intäktsförs i gårdsbrukets utvecklingsfond. Kreditinstitutet ser till att avgiften redovisas till staten. Om avgiftens belopp och uppbärandet av den bestäms genom förordning av statsrådet. Jord- och skogsbruksministeriet kan genom förordning meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid uppbärande av borgensavgift.

52 §

Ränta och dröjsmålsränta på belopp som skall återbetalas

Jord- och skogsbruksministeriet kan av särskilda skäl besluta att den i 1 mom. avsedda räntan lämnas helt eller delvis oppburen, om inte något annat följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning.

60 §

Förfarandet vid ändringsökande

I de fall som avses i 58 § kan besvärsskriften tillställas besvärsmyndigheten eller den arbetskrafts- och näringscentral vars beslut överklagas. Arbetskrafts- och näringscentralen skall sända besvärsskriften samt de handlingar som uppkommit i ärendet och sitt utlåtande över besvären till landsbygdsnäringsnämnden.

65 §

Användningen av medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond

Gårdsbrukets utvecklingsfonds medel får,

utöver vad som ovan bestäms om användningen av dem, användas för

5) bidrag och statliga lån enligt 16, 17, 21 och 22 § samt av särskilda skäl för bidrag och statliga lån enligt 10 § 1 mom. 5 punkten delfinansierade av Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket samt för stöd enligt 13 §,

69 a §

Ränta på fordringar och lån enligt lagen om gårdsbruksheter

Utan hinder av 69 § 2 mom. och med avvikelser från 59 a § 4 mom. landsbygdsnäringslagen höjs den årliga räntan på statens försäljningsprisfordringar som uppkommit med stöd av lagen om gårdsbruksheter (188/1977) och på lån som beviljats med stöd av nämnda lag från den 1 januari 2002 till den nivå de hade den 31 december 1994, dock högst till den ränta, nedan *referensräntan*, som Europeiska gemenskapernas kommission använder då den bedömer om det ingår statligt stöd i ett lån som beviljats av en offentlig sammanslutning. Räntan som justerats till samma nivå som referensräntan förändras på samma sätt som referensräntan under den återstående lånetiden. Räntan stiger dock inte till följd av förändringar i referensräntan till en högre nivå än nivån den 31 december 1994. Jord- och skogsbruksministeriet skall meddela om förändringar i räntan på dessa lån i Finlands författningssamling så snart kommissionen har meddelat om förändringar i räntan.

71 §

Statens ansvar för lån och penningrörelse enligt tidigare lagstiftning

Lagens 31 § tillämpas även på lån som beviljats enligt tidigare lagstiftning. Vad som bestäms i 2 mom. i nämnda paragraf inverkar dock inte på ansvarsfördelningen mellan

660

Nr 225

staten och ett kreditinstitut i fråga om
förluster. _____

Denna lag träder i kraft den 3 april 2002.
Lagens 69 a § 1 mom. tillämpas dock från
den 1 januari 2002.

Helsingfors den 28 mars 2002

Republikens President
TARJA HALONEN

Minister *Jan-Erik Enestam*

Nr 226

L a g**om ändring av 8 § lagen om avträdelsepension**

Given i Helsingfors den 28 mars 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 4 januari 1974 om avträdelsepension (16/1974) 8 § 2 mom. 2 punkten och 4 mom., sådana de lyder i lag 366/1997, som följer:

8 §

Full avträdelsepension ändras till minskad pension

2) om något annat inte följer av 12 a §, ifall den som får full avträdelsepension, i strid med en förbindelse om nedläggning av lantbruksproduktion eller en försäljningsbegränsningsförbindelse för åker, med stöd av ett arrendeavtal som ingåtts för minst fem år överlåter eller arrenderar ut åkermark som berörs av förbindelsen som tillskottsområde till en person som vid överlåtelsepunkten bedriver jordbruk på brukningsenheten så att han eller hon i enlighet med bestämmelserna i 1 § lagen om pension för lantbruksföretagare har tagit i nämnda lag bestämd försäkring för minimipensionsskydd, och som förbinder sig att under minst fem år i sin besittning ha och odla det område som överlåts eller arrenderas ut,

I fråga om en sådan förvärvare som avses i 2 mom. 2 punkten iaktas i tillämpliga delar 13, 28, 29 och 32 § lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare (1293/1994). Vid beräkning av avträdelsepensionens kapitalvärde beaktas då den avträdelsepension som betalas efter den överlåtelsepunkt som avses i 2 mom. Kapitalvärdet fastställs på de grunder som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer.

Denna lag träder i kraft den 3 april 2002.
Lagen tillämpas på överlåtelser som sker efter det att lagen har trätt i kraft.

En överlåtelse anses ha ägt rum vid den tidpunkt då överlåtelsehandlingen eller arrendeavtalet undertecknades.

Helsingfors den 28 mars 2002

Republikens President**TARJA HALONEN**Minister *Jan-Erik Enestam*

Nr 227

L a g**om ändring av 25 § lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare**

Given i Helsingfors den 28 mars 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 18 december 1992 om avträdelseersättning för lantbruksföretagare (1330/1992) 25 § 2 och 5 mom., sådana de lyder i lag 367/1997, som följer:

25 §

Om i 1 mom. avsedd verksamhet eller försummelse av en förbindelse skall anses vara ringa eller om det funnits andra särskilda skäl för verksamheten eller försummelsen, kan avträdelseersättningen indras för viss tid eller beslut fattas om att avträdelseersättningen betalas till samma belopp som tidigare. Ett avträdelsetillägg kan även indras delvis. Sådana särskilda skäl till försummelse av en förbindelse som avses i detta moment föreligger, om mark som berörs av förbindelsen, genom ett arrendeavtal som ingåtts för minst fem år, för bedrivande av jordbruk har överlåtit eller arrenderats ut som tillskotts- mark till en person som vid överlåtelse- tidpunkten bedriver jordbruk på gårdsbruks- enheten så att han eller hon i enlighet med bestämmelserna i 1 § lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969) har tagit i nämnda lag bestämd försäkring för minimi- pensionsskydd. Dessutom förutsätts att för- värvaren förbundit sig att under minst fem år i sin besittning ha och odla det område som

överlåts eller arrenderas ut. Som i detta moment avsedda särskilda skäl anses också överlåtelse av sådan mark som berörs av förbindelsen för att användas som sådant naturskyddsområde eller landskapsvårds- område som avses i naturvårdslagen (1096/1996).

I fråga om en sådan förvärvare som avses i 2 mom. iaktas i tillämpliga delar 13, 28, 29 och 32 § lagen om avträdelsetöd för lant- bruksföretagare (1293/1994). Vid beräkning av avträdelseersättningens kapitalvärde beak- tas då den avträdelseersättning som betalas efter den överlåtelse- tidpunkt som avses i 2 mom. Kapitalvärdet fastställs på de grunder som social- och hälsovårdsministeriet be- stämmer.

Denna lag träder i kraft den 3 april 2002.
Lagen tillämpas på överlåtelser som sker efter det att lagen har trätt i kraft.

En överlåtelse anses ha ägt rum vid den tidpunkt då överlåtelsehandlingen eller arren- deavtalet undertecknades.

Helsingfors den 28 mars 2002

Republikens President**TARJA HALONEN**Minister *Jan-Erik Enestam*

Nr 228

L a g**om ändring av lagen om överföring av pensionsrätt mellan arbetspensionssystemet i Finland och Europeiska gemenskapernas pensionssystem**

Given i Helsingfors den 28 mars 2002

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 12 februari 1999 om överföring av pensionsrätt mellan arbetspensionssystemet i Finland och Europeiska gemenskapernas pensionssystem (165/1999) 3 § 2 mom. 4 punkten och 8 §,

ändras 9 § 1 mom., 12 § 1 och 2 mom. och 13 § 2 mom. samt *fogas* till 4 § ett nytt 3 mom. som följer:

4 §

Rätten till överföring och pensionsrätt som överförs

— — — — —
Pensionsskyddscentralen får minska kapitalvärdet på den pensionsrätt som är föremål för överföring med utestående försäkringspremier enligt lagen om pension för företagare och lagen om pension för lantbruksföretagare.

9 §

Hur överföringen genomförs

Pensionsskyddscentralen meddelar beslut om det belopp som skall överföras till Europeiska gemenskaperna och som utgörs av överföringsbeloppet och den ränta som enligt 6 § beräknas på det. Beslutet meddelas efter att de beslut som avses i 7 § har vunnit laga kraft.

— — — — —

RP 10/2002
ShUB 4/2002
RSv 16/2002

12 §

Återföring av pensionsrätten

En person har rätt till återföring av pensionsrätten till arbetspensionssystemet i Finland, om personens tjänstgöring i Europeiska gemenskaperna upphör utan att han eller hon på basis av tjänstgöringen får rätt till framtida pension.

Det belopp som återförs från Europeiska gemenskaperna (*återföringsbeloppet*) är det kapitalvärde som motsvarar hela den pensionsrätt som intjänats enligt Europeiska gemenskapernas pensionssystem (*fondöverföring*).

— — — — —

13 §

Återföringens rättsverkningar

— — — — —
När det avgörs om förutsättningarna för erhållande av pension uppfylls eller när

samordningsgrunden enligt 8 § lagen om pension för arbetstagare eller pensionernas maximibelopp enligt 10 § 6 mom. lagen om statens pensioner fastställs, beaktas de tjänstgöringstider och arbetsförtjänster som utgör grund för överföringsbeloppet. Som samordningsgrund kan också användas den lön som Europeiska gemenskapernas pension grundar sig på.

Denna lag träder i kraft den 4 april 2002.

Denna lag tillämpas på överföring av pensionsrätt beträffande vilken ansökan görs efter att lagen träder i kraft. Lagens 4 § 3 mom. tillämpas dock även på de i 7 § avsedda beslut som fattas efter lagens ikraftträdande även om ansökan om överföring har gjorts tidigare.

Personer som har ansökt om överföring av

pensionsrätten före lagens ikraftträdande kan med Pensionsskyddscentralens tillstånd återföra den del av avgångsvederlaget enligt artikel 12 i bilaga VIII till Europeiska gemenskapernas i 1 § nämnda förordning som motsvarar det överföringsbelopp som betalats till gemenskaperna förhöjt med den beräkningsränta som avses i 12 a § 5 mom. lagen om pension för arbetstagare. Ansökan om återföring av delen av avgångsvederlaget skall göras skriftligt till Pensionskyddscentralen inom tre månader efter att personens tjänstgöring i Europeiska gemenskaperna har upphört. Rätt till återföring av pensionsrätten enligt denna bestämmelse tillkommer dock endast de personer som med Pensionskyddscentralen har ingått ett avtal enligt 8 §, vilken upphävs genom denna lag.

Helsingfors den 28 mars 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Nr 229

Republikens presidents förordning**om ikraftträdande av avtalet med Makedonien för att undvika dubbelbeskattning
beträffande skatter på inkomst**

Given i Helsingfors den 28 mars 2002

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till finansministeriets verksamhetsområde, föreskrivs:

1 §

Det i Skopje den 25 januari 2001 ingångna avtalet mellan Finlands regering och Makedoniens regering för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst, som godkänts av riksdagen den 25 september 2001 och godkänts av republikens president den 16 november 2001 samt beträffande vilket noterna för dess godkännande utväxlats den 20 februari 2002, träder i fråga om Finland internationellt i kraft den 22 mars 2002 så som därom har överenskommits.

området av lagstiftningen i avtalet med Makedonien för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (1023/2001), som även Ålands lagting för sin del gett sitt bifall till, träder i kraft den 5 april 2002.

3 §

De bestämmelser i avtalet som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft såsom förordning.

2 §

Lagen den 16 november 2001 om godkännande av de bestämmelser som hör till

4 §

Denna förordning träder i kraft den 5 april 2002.

Helsingfors den 28 mars 2002

Republikens President**TARJA HALONEN**Finansminister *Sauli Niinistö*

(Fördragstexten är publicerad i Finlands författningssamlings fördragsserie nr 23/2002)

Nr 230

Statsrådets förordning

om ändring av förordningen om användning av fordon på väg

Given i Helsingfors den 27 mars 2002

I enligt med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *ändras* i förordningen den 4 december 1992 om användning av fordon på väg (1257/1992) 24—26 §,

dessas lagrum sådana de lyder, 24 och 26 § i förordning 670/1997 samt 25 § i nämnda förordning och i förordning 425/1999, som följer:

24 §

Längden på bilar, släpvagnar och kombinationer bestående av dessa

1. En bils längd får inte överskrida följande värden:

- a) buss (kategori M₂ och M₃)..... 13,50 m
med minst tre axlar dock..... 15,00 m
med ledkonstruktion dock..... 18,75 m
b) annan bil 12,00 m

2. En släpvagns längd får inte överskrida följande värden:

- a) påhängsvagn samt egentlig släpvagn som används i en fordonskombination som är längre än 22,00 meter: från kopplingstappens vertikalaxel eller framaxelns vridningscentrum till ändan av släpvagnen 12,00 m
från kopplingstappens vertikalaxel eller framaxelns vridningscentrum horisontalt till vilken punkt som helst framför den . 2,04 m

- b) annan än i a-punkten avsedd släpvagn, exklusive dragstång 12,50 m

3. En fordonskombinations längd får inte överskrida följande värden:

- a) kombination av personbil eller buss (kategori M) och släpvagn 18,75 m
b) kombination av lastbil (kategori N₂ eller N₃) och påhängsvagn samt annan än i c- eller d-punkten avsedd fordonskombination 16,50 m
c) kombination av bil och medelaxelsläpvagn..... 18,75 m

varav summan av lastutrymmenas yttre mått..... 15,65 m
och avståndet från främre delen av dragbilens lastutrymme till bakre ändan av släpvagnens lastutrymme 16,40 m

- d) kombination av lastbil (kategori N₂ eller N₃) och två- eller fleraxlad egentlig släpvagn eller kombination av lastbil, dolly och påhängsvagn eller kombination av lastbil, påhängsvagn och därtill kopplad medelaxelsläpvagn eller egentlig släpvagn dock 25,25 m

varav summan av lastutrymmenas yttre mått med hänsyn till mätningssättet avsett i 2 mom. a punkten 21,42 m

4. Om ett tillbehör som kan lösgöras, exempelvis en box för skidor, är fäst på bussen får inte bussens och tillbehörets gemensamma längd överstiga de mått som angetts i denna paragraf.

25 §

Andra huvudmått

1. Den största tillåtna höjden på en bil och på en släpvagn är 4,20 meter. Detta mått får inte överskridas när fordonet är obelastad eller en eventuell axellyftanordning är i sitt övre läge.

2. Ett fordon största tillåtna bredd är 2,60 meter. Den största tillåtna bredden på ett fordon som inte är temperaturkontrollerat och

som används i en över 22,00 meter lång fordonskombination, mätt från fast struktur, samt på en buss är dock 2,55 meter. Den största tillåtna bredden på en personbil (kategori M₁) är högst 2,50 meter.

3. Bredden på medelaxelsläpvagnar och egentliga släpvagnar med en största i registrering och bruk tillåten massa på högst 3,5 ton (kategori O₃ och O₄), får överskrida dragbilens bredd med högst 0,15 meter. Bredden hos en påhängsvagn får överskrida dragbilens bredd, mätt vid framaxeln, med högst 0,35 meter.

26 §

Vändningsförmågan hos fordonskombinationer

1. En kombination av en bil och en påhängsvagn samt en högst 18,75 meter lång kombination av en bil och en egentlig släpvagn eller en medelaxelsläpvagn skall åt båda hållen kunna röra sig 360 grader innanför ett område som avgränsas av två koncentriska cirklar så, att när fordonets yttersta främre hörn rör sig längs en cirkelbåge med 12,50 meters radie, rör sig dess inre sida längs en cirkelbåge med minst 5,30 meters radie. En påhängsvagnskombination anses uppfylla detta krav om måttet från kopplingstappen till de fasta boggiaxlarnas mittlinje inte är större än

$$\sqrt{(12,50 - 2,04)^2 - (5,30 + L/2)^2} \text{ där}$$

L är släpvagnens bredd.

2. En högst 22,00 meter lång kombination av en bil och en egentlig släpvagn skall kunna

vända så, att när dess yttersta främre hörn rör sig längs en cirkelbåge med 12,50 meters radie, rör sig dess inre sida längs en cirkelbåge med minst 5,00 meters radie.

3. En över 22,00 meter lång kombination av en bil och en släpvagn eller två släpvagnar skall kunna vända så, att när dess yttersta främre hörn rör sig längs en cirkelbåge med 12,50 meters radie, rör sig dess inre sida längs en cirkelbåge med minst 2,00 meters radie. Hos en påhängsvagn eller en egentlig släpvagn som används i en sådan kombination får avståndet från kopplingstappen eller framaxelns vridningscentrum till bakaxeln eller till mittlinjen för den bakre axelgruppens fasta axlar vara högst 8,15 meter. Om släpvagnens samtliga bakaxlar är styrbara eller en del av axlarna medspårande får axelavståndet vara större inom ramen för det villkor för svängningsradie som nämns i detta moment.

4. I fall det finns axellyftanordning i en eller flera boggiaxlar som är ostyrbara eller ospårande skall det tas i beaktande vid mätning av vändningsförmågan.

1. Denna förordning träder i kraft den 4 april 2002.

2. Den bestämmelse i 25 § 2 mom. som gäller bredden på fordon som inte är temperaturkontrollerade i en över 22 meter lång kombination träder i kraft den 1 januari 2007.

3. Bussar som är i bruk när denna förordning träder i kraft och vilka inte uppfyller kraven i denna förordning får användas till utgången av 2020.

Helsingfors den 27 mars 2002

Kommunikationsminister *Kimmo Sasi*

Biträdande avdelningschef *Reino Lampinen*

Nr 231

Statsrådets förordning**om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i statsrådets förordning om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning**

Given i Helsingfors den 27 mars 2002

I enligt med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 6 september 2001 om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning (781/2001) 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen och *fogas till* ikraftträdelsebestämmelsen ett nytt 2 a mom. som följer:

2. Förordningens 41 c § som gäller en bils vändningsförmåga träder i kraft den 4 april 2002. Den 41 c § som är i kraft när denna förordning träder i kraft tillämpas dock till utgången av 2002 på bussar som är högst 14,5 meter långa.

2 a. Bussar som är i bruk när denna

Helsingfors den 27 mars 2002

förordning träder i kraft och vilka inte uppfyller kraven enligt 41 c och 41 d § får användas till utgången av 2020.

Denna förordning träder i kraft den 4 april 2002.

Kommunikationsminister *Kimmo Sasi*

Biträdande avdelningschef Reino Lampinen